

ти каже: „Дай ми, бате, водица“, ти ѝ дай и тя ще остане при тебе.

Царският синъ взелъ ябълките и си тръгналъ. Вървѣлъ, вървѣлъ, ала вода не намѣрилъ. Прижѣднѣло му, и той срѣзалъ едната ябълка да си разкваси устата.

Отъ ябълката излѣзла хубава мома и рекла: „Дай ми, бате, водица“. — „Нѣмамъ“, — казалъ царскиятъ синъ, и тя се изгубила.

Царскиятъ синъ продължилъ пѣтя си. Пакъ ожѣднѣлъ, та срѣзалъ и втората ябълка. Отъ нея излѣзла още по-хубава мома и рекла: „Дай ми, бате, водица“. — „Нѣмамъ“, — отвѣрналъ царскиятъ синъ. И тая мома се изгубила.

Тръгналъ пакъ царскиятъ синъ. Стигналъ единъ кладенецъ. Срѣзалъ и третата ябълка. Отъ нея излѣзла чудна хубавица. Поискала водица. Царскиятъ синъ ѝ далъ, и тя останала при него. Той я покачилъ на една върба до кладенеца. Поржчалъ ѝ да седи тамъ, додето той дойде съ тѣпани и сватбари.

Като отминалъ царскиятъ синъ, при кладенеца

дошла една циганка. Тя съгледала момата и попитала:

— Какво чакашъ тука, моме?

— Царския синъ, — отговорила момата. — Ще дойде да ме вземе съ тѣпани и сватбари.!